

Mohammed en de mieren

'Dit is een goede plek', zegt Mohammed. 'Hier kunnen wij rusten.'
De vrienden stappen van hun paarden. Ze tillen hun tassen van de kamelen en zetten hun tenten op. Het duurt niet lang of het tentenkamp is klaar.

Enkele dagen al zijn de vrienden onderweg. In de snerpende wind rijden ze door het rulle zand. Hun wangen gloeien van vermoeidheid. Zo meteen zullen ze om het kampvuur gaan zitten, een hapje eten en elkaar verhalen vertellen. Het fijnste moment van de dag ...

Een van de mannen heeft het vuur al aangemaakt. Met vuursteentjes heeft hij vonkjes gemaakt op wat gedroogde takjes. Daarna heeft hij een paar flinke stronken hout in het vuur gelegd. De vlammen laaien hoog op.

Mohammed komt aanlopen. Hij is de leider van de groep. 'Ah, mijn vriend, ik zie dat je al een mooi vuur voor ons hebt gemaakt.'

Maar dan kijkt hij naar de grond. Bij zijn voeten krioelen honderden mieren vluchtig heen en weer. Wat is er toch met deze mieren?, vraagt Mohammed zich af. Waarom zijn ze zo onrustig? Dan ziet hij dat er vlak naast het vuur een groot mierennest is. De grote vlammen van het kampvuur wakkeren wild. Het zal niet lang duren voor het vuur overslaat naar het mierennest.

'Vlug', roept Mohammed. 'Het vuur moet uit!' De mannen gooien zand op het vuur. De vlammen doven. Nu worden de mieren weer rustig. Op hun gemak vinden ze de weg terug naar het mierennest. Tjonge, denken de mannen bij zichzelf. Mohammed is echt een beschermer van alle dieren.

Een verhaal uit de islamitische traditie.

